

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 106/2015
13.02.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљене Б.П., због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези ст.1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене Б.П., адвоката Д.Ћ., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К 60/12 од 12.02.2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1273/14 од 24.10.2014. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, дана 13.02.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Б.П. поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К 60/12 од 12.02.2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1273/14 од 24.10.2014. године у односу на повреде закона из члана 439. тачка 1) и тачка 3) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву К 60/12 од 12.02.2014. године, окривљена Б.П., оглашена је кривом због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, за које кривично дело је осуђена на казну затвора у трајању од четири месеца.

Од окривљене је одузета имовинска корист у износу од 1.306.391,02 динара, те је окривљена обавезана да исту уплати у буџет у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде. Истом пресудом окривљена је обавезана да плати трошкове кривичног поступка у износу од 39.000,00 динара и паушал у износу од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1273/14 од 24.10.2014. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Краљеву и бранилаца окривљене, а првостепена пресуда је потврђена.

Против ових пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене Б.П., адвокат Д.Ћ., због повреда закона из члана 439. тачка 1. и тачка 3. ЗКП и члана 441. став 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине првостепену и другостепену одлуку и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни касациони суд доставио је захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Републичком јавном тужиоцу, али га није обавестио о седници већа као ни браниоца окривљене налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости указује да је нижестепеним пресудама на штету окривљене повређен кривични закон из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер дело за које је окривљена оглашена кривом правноснажном пресудом није кривично дело. Према наводима захтева изрека првостепене пресуде не упућује на закључак да су у радњама окривљене остварени елементи кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ, имајући у виду да је у чињеничном опису дела наведено да окривљена није евидентирала у пословној документацији само продају, а не и набавку робе, због чега се не може сматрати да је поступајући на наведени начин прибавила себи противправну имовинску корист, што представља законско обележје предметног кривичног дела.

Врховни касациони суд изнете наводе захтева браниоца окривљеног оценио је као неосноване.

Кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. КЗ, чини одговорно лице које искоришћавањем свог положаја или овлашћења, прекорачењем границе свог овлашћења или невршењем своје дужности прибави себи или другом физичком или правном лицу противправну имовинску корист или другом нанесе имовинску штету, док је ставом два истог члана прописан квалификован облик овог дела – ако је извршењем дела из става 1. тог члана прибављена имовинска корист у износу преко 450.000,00 динара.

Из чињеничног описа радње окривљене датог у изреци првостепене пресуде произлазе сва законска обележја кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је окривљена оглашена кривом правноснажном пресудом, јер је окривљена као одговорно лице искоришћавањем свог положаја прибавила себи противправну имовинску корист у износу од преко 450.000,00 динара тако што је као директор и власник предузећа „Е. т.“ ДОО К., у малопродајном објекту предузећа у више наврата продавала техничку робу предузећа физичким лицима по малопродајним ценама укупне вредности од 1.306.391,02 динара, такву продају није евидентирала у пословној документацији продавнице предузећа док новац добијен продајом у износу од 1.306.391,02 динара, није уплатила у благајну предузећа нити на текући

рачун радње, већ га је задржала за себе и потрошила за сопствене потребе, при чему је поступала са директним умишљајем.

Из изнетог произлази да нижестепени судови нису на штету окривљене Б.П., повредили кривични закон из члана 439. тачка 1) ЗКП, у питању да ли је дело за које је окривљена кривично гоњена и оглашена кривом кривично дело, па је захтев браниоца окривљеног у односу на ову повреду кривичног закона оцењен као неоснован.

Врховни касациони суд налази да бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости неосновано истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, наводећи да је одлуком о одузимању имовинске користи на штету окривљене повређен кривични закон.

Ово стога јер је одредбом члана 91. Кривичног законика прописано да нико не може задржати имовинску корист прибављену кривичним делом као и да ће се иста одузети под условима предвиђеним Кривичним закоником и судском одлуком којом је утврђено извршење кривичног дела.

Имајући у виду да је у редовном кривичном поступку утврђено да износ од 1.306.391,02 динара представља противправну имовинску корист коју је окривљена прибавила за себе извршењем предметног кривичног дела, то је иста у складу са одредбама члана 91. и 92. КЗ, морала бити одузета од окривљене, па је из изнетих разлога захтев браниоца окривљене и у овом делу оцењен као неоснован.

Што се тиче навода браниоца окривљене да се у ситуацији када је на основу налаза и мишљења вештака утврђено да је окривљена сву робу легално набавила и платила, износ од 1.306.391,02 динара, добијен продајом робе ван предузећа, не може сматрати противправном имовинском коришћу, те да је окривљена евентуално могла да присвоји само разлику између набавне и продајне цене робе која корист такође није противправна, јер њој као оснивачу припада право на добит предузећа уз обавезу плаћања ПДВ на наведени износ, Врховни касациони суд налази да је то питање утврђивања одлучне чињенице – да је извршењем кривичног дела окривљена прибавила противправну имовинску корист у износу од преко 450.000,00 динара што је у домену утврђивања чињеничног стања које се не може побијати овим ванредним правним леком.

Бранилац окривљене захтев за заштиту законитости подноси и због повреде закона из члана 441. став 3. ЗКП, која је дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца у смислу члана 485. став 4. ЗКП. Међутим, имајући у виду да бранилац окривљене у захтеву не образлаже овај разлог побијања правноснажне пресуде и да Врховни касациони суд у смислу члана 489. став 1. ЗКП, правноснажну одлуку испитује у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву, те да није овлашћен да по службеној дужности тумачи захтев и оцењује у чему се састоји повреда закона на коју се бранилац позива, то је оцењено да захтев браниоца окривљене у овом делу нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је у смислу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.